

Så naturligvis meldte han det til professor Larsen og det
var Rasmus Anderson som hadde forfattet dette skrift og han annen
av elevane så het Juve, han hadde skreve det. Og professor Stubb,
han va åsså me, han va i øverste klasse, han va åsså me å skrive
onner de. I så fekk di omrent -- ja di fleste av studentene, de
va bare noe yderst få som ikke skrev onner. Å så blei Rasmus
Anderson kaldt fram før prestekonferansen. So fartele
professor Anderson selv da han fartelete mei nå sist. Da han
så sad ~~alle~~ presterne
blei kalt fremm, hele prestekonferensen, di sad ligeså i en hall-
sirkel dør på hålen. Å så satte professor Larsen en stol mitt i
der, å så seie til professor Andersen at han ska sette sei der.
så blei der
Ja, ~~herre~~ stilt, ingen sa no til han sad der. Så seie Rasmus
Andersen, Er det jeg så ska være färmann før denne färsamling.
Da vakna naturligvis professor Larsen. Han var näkså hissig.
også sa
Fr du ~~vez~~ uforskammet? spurte han. Ja så blei de te de at ~~de~~ di
hadde
~~vez~~ färhør åver han. Å Rasmus Andersen ville ikkje ji inn, han va
så
no stri å stiv. Ja, så blei de bestemt at han skulle visas ut
å så blei den av professorne som heitte Sivers. Han skulle altså
ta professor Andersen opp til værelse sitt så han sku få pakke
tronken sin. Å så fekk han da å så va da kvellen. Då han hadde
fått ~~vez~~ pakket tronken, så seie di di sku ta tronken ne om
mårnen, men han sku ut me de samme. I så -- så, ja je sto å så
på då professor Sivers, han kom drivande me han, han jaga an
føre seg -- eg sto å så på, han kom drivande me han ne trappen
da han å driv ~~van~~ me, å så "Gå fort, gå fort", å så skyte på n, han
Andersen va ikkje i slig hast, men han skyvde på
at han sku ikkje stoppe å snakke til noen å så blei han jaikt ne--
neåver trappen å ut, Sivers fulte ~~eften~~. Sa stapte an då, då

en ble
jaed
sau en
jaed
land

2.

så tebake. Nå
an kåm utenfår kalledjen, Æ sa Sivers, gå sa n, gå sa n.
nå måtte an ne å så ut. Då neste middag, då hadde eg æren te
byen. Då kåm eg å såg Andersen, å så kom an ut   å snakte
te me å ba je sku ta mæ en liten not te ein a klassekameraten,
Juve. Men an va kje så motig då. Då bejynte tåran å trille litt
ne a kjinnan ta an, han hadde fått ~~xxx~~ betankt seg. Men ~~xxx~~ så
måtte an avste.

(Fortell litt om deg sjøl) E va dør nesten seks år, jekk
litt før åre va omme, da sista. Far kunne ikkje senne me meir
ble auhan så
penge, han ~~xx~~ liksåm hælseløs frå jikt, han måtte ji opp farmånga,
å sålles så konne ~~je~~ ikkje fortsætte onntagen jei fikk jælp å
ifra
jei konne få jælp ~~frå~~ kassen, jælpekassen, men da va en førstælse
fallfall at når di fikk jælp, de va helst sådanne såm ville bli præster
å så synes je ikkje je konne ta ~~mot~~ jælp dørfra ontagen je ville
bli præst. --- Men vi hadde de nåkså kjøkt på Luther Kaledj.
Da va go øvelse både te å sagå ve å bære ve; da skada kje ~~xxx~~
noe, å vi måtte halle våre gerelser rene å de va ål reit altsammans.
å
Såm spårts den ti~~x~~, så var da mest gammeldags, da va mæst kappsprenge
å håppe å drakst-- brydetak: Å jei blei nåkså intressert i de.
Å da jei -- fyste år jei var der då fikk jei reputasjon at jeg
var den beste te å håpoe å i brydetak - - da va ingen så kunne
på rygg
legge mei ~~xxx~~ da fyste år jei var der. Å di målte et håpp
jei jore, et langt håpp, en å tyve fot, å di sier der e kje noen
så ha kåmme opp te de enda siden.

(Fortell om turan til Luther nylig) Ja, jei var der te
Da var jeg der.
fam å søttiårsfesten. Då va vi tre såm flyttet inn ~~xx~~ i Luther
Vålledej~~m~~ i fra de hotelle i byen å nu -- vi va to -- det er sant--
vi var to -- å nu er jei alene, han døde et par år siden. Ja,
så ble~~t~~ jei opfordret til å kåmme næ~~d~~ da di hadde åttiårsfest.

3.

Å de va da di hadde -- å ja, græduasjon. Ja, så ble jei oppfårdret te å så graduere -- få mitt diploma -- da va je to å nitti år.

C-16

Ta, jeg hålt skole et par år, men så kåm -- fant jeg ut at jei ikke passste gått får livet-i skolelivet -- i skolehuse -- eller åffis -- jeg trives best ute i frisk luft, å så besluttet jei ville mei te å bli farmer, å då ville jei få både plenti legessøvelse å frisk luft. Å så kåm jei te å kjøpe en går såm va pionergårde va de gamle lågghus såm hadde stått dør ifrå fyste ti å så ble jeg -- va de nåkså hart dø fyste år, -de ble noen vanske- straks under krigen, da va de nåkså goe år, å straks etter. Men like år etter krigen. I urisane på all lomber. jekk ne -- då jekk så kåm de en depressjon.

ne å ble så uhyre billi at de va mange farmere såm spilte opp liksåvel så mange -- så va nåkså skyddig månge dø føste. Men jei strævet å sto dø ijennom. Å så fikk jei anledning te kjøpe meir lann tett ve, å så våget jeg i veien å kjøpte mer land å så jekk dø så at jei greiet de gått. Å så blei det en så nabo ijenn så va så hart oop at han måtte selje å så kjøpte jei enda noe te å så fikk jei altså duble farmen. Å så har jegi været å kalle på den samme plass nu i sytti år å bygt opp de såm æ dør å først har altså forøget farmen mæ dø døbbelte. Å/av å te føruten å farme har jei kjøpt endel såm land å så sålt ijenn å har været opp i Kannadia, å jort fire fem reiser oppi Kannadda, har et par gøtta dør så tok sei lann å færresten har jø de alltid været mitt jemn her.

(Horse race?) Ja, je trur de va den fyxte härsreis såm va på disse kanter her i vårt kaaonti. De var en såm hette Ananias Smith, han var stor farmer å hadde alltid svære -- fine hestkjekke, fine hester, kjøpte fine hest og

4.

bere både hester å alt
ville ha både ~~x~~ enn noen annen å så va der en annen
såm hette Joe Gillett. ~~xxx~~ Han hadde fått seg en liten
hest så ~~xxx~~ så nåkså beskjeden ut å -- men den sku være go te
dei sku kjøre den ti
å soringe -- de va galåpp -- ride i gallåpp -- ja så ble de te de
at di sku ha en reis-- denne Ananias Smith -- han ha en
sver fin grå hest, kjekk å sver, stor å fin, å han skrytte svert
av denne hesten å så videre. Å så denne andre han leidde en
^{rie}
liten gutt te å ~~kjøkk~~ sin hest, får han va noe tong sjæl og hesten
va ~~xxx~~ liten. Så hadde di stelt te på prærien, di hadde stelt te
to veie et stykke i frå verandre, di hadde arbeitt de opp, å så
hadde fålk samlet seg ~~xxx~~ se på denne hårsreisen, de va en nåkså
^{andring}
gå färsamling. Å te alles for- Di hadde kje våkt svert mye --
de va fem daler, de va ~~kjøkk~~ alt, men så va de andre bets
imellan de, de va kje mange såm ville våge på den ~~x~~ lille, men
men te alles färondring, så
de va mange vå ville våge på den store, ~~xxx~~ så vant den lille,
å ganske tile åsså.

(skolen) Der va kje noen engelsk skole i det strøk som
di boede de ~~iførste~~, å så va de noen av disse begynnerne, nykammerne
nårske ,~~xxixxxx~~ såx kåm på at ~~x~~ vi skulle ha litt ~~eng~~ engelsk skole
* så bestemte di så te at di skulle prøve få tre månars skule om
vinteren. Å så va der en lågghytte såm va färlatt. Å så bleid di enie
denne hytten
~~xxx~~ di kunne få den viss di ville fikse den opp. Å så fikste di
opp hytten. Di klinte den me ler både innsia å utsia. Di satte inn
glas å så hadde di noen planker såm di jore føta ti å så te
bänke å så et bor. Å så leidde di en mann -- en amerikaner så
het Dikk Dingmen -- te skolelärar-- han sku ha ti daler månen.
Så fekk vi skole, å då va tre amerikanera så~~y~~ va på den skolen-
di andre
~~xxx~~ va nårske -- så va je nykammer, je va tall år gammel då,
så fekk han høre at je var nykammer, å sa var det sjølsakt at

5.

jei måtte bejynne på abc -- ei bi si -- ja så leste han opp
ei bi si får meg ~~xxx~~ en gang, han seie de føre å je sku
seie de itte. Ja så leste han de en gang till, nå ~~seie~~ han,
ko mange bokstava kan du nå sie sjøl. Å så bejynte jei på
med
ei bi si å så las jei de ijønom ~~på~~ en gang, alt, hele gæie.

Bå blei han helt færskrekt, får den ti då hadde jei både lert
og det ~~før~~ første han ikkje.
nårsk å kunne både lese å stave, Da blei han reint fárundra.

Så sku je bejynne på å stavepå ba, ab å så viare, to bokstava.
De jekk så ratt å då trudde han jei måtte være et sjeni.

Å så di nårskan, di jekk så mye fortare frem
enn di amerikanske gutta får di hadde lært nårsk, får de
meir å lære uttalen, og vi hadde en stor fárdel, å desse
jænki-- amerikanske gutta fekk skjenn uavbrutt får dí lerte
ingen ting å vi ble rost.... (amus.)